

**Govor namestnice generalnega direktorja policije mag. Tatjane Bobnar
na posvetu o nasilju nad otroki**

- Brdo pri Kranju, 8. april 2010 -

"Vse prepogosto se družbeni razvoj ocenjuje po gospodarskem napredku. A pravo vrednost neke družbe bi pravzaprav morali meriti v sposobnosti njenih članov, da prepoznamo stisko sočloveka in se nanjo ustrezno odzovemo. To še posebej velja za tiste, katerih glas je mogoče hitro preglasiti. Za tiste, ki so najbolj nemočni - naše otroke.

Nasilje nad otroki je tema, ki ji nikoli ne moremo nameniti preveč pozornosti. Zato je takšen posvet, ki ga letos že devetič zapored organiziramo skupaj z Društvom državnih tožilcev Slovenije, odlična priložnost, da se še bolj intenzivno posvetimo reševanju te problematike in izpopolnimo sodelovanje med pristojnimi institucijami.

Verjetno lahko govorim v imenu vseh, ko pravim, da bi bilo bolje, če takšnih posvetov sploh ne bi potrebovali. A žal je realnost drugačna. Vse preveč je otrok, ki so prikrajšani za radosti otroštva, ki ne poznajo otroške razposajenosti in živijo v nenehnem strahu. Preveč je otrok, ki se srečujejo z različnimi oblikami psihičnega, fizičnega in spolnega nasilja, zanemarjanja, ustrahovanja in izsiljevanja. Nasilje najpogosteje sicer povzročajo odrasli, nemalokrat celo družinski člani, toda različne oblike nasilja otroci doživljajo tudi med vrstniki.

Oblik trpinčenja otrok je toliko, kolikor je besed, s katerimi jih lahko opišemo. A paradoksalno, ko gre za prepoznavanje nasilja nad otroki, najprej zmanjka prav besed. Otroci o nasilju le redko spregovorijo, zato ga izjemno težko odkrivamo in obravnavamo. Še teže preprečujemo. V policiji si zato nenehno prizadevamo zagotoviti ustrezno strokovno usposobljenost policistov za delo z otroki, ki so žrtve nasilja. Trudimo se zagotoviti tudi primerno opremo in prostore za to občutljivo delo. A vendarle se je treba zavedati, da so pristojnosti posameznih služb omejene, zato potrebujemo drug drugega. Predvsem pa nas potrebujejo otroci.

Naučimo se poslušati. To je prvi korak k temu, da pravočasno prepoznamo žrtev nasilja in ji zagotovimo ustrezno zaščito. Združimo svoje znanje in izkušnje, predvsem pa ukrepajmo hitro in odločno. Odgovornost in vest nam nalagata, da poskrbimo za naše najmlajše, postanemo njihov glas in jim omogočimo prijaznejše otroštvo."